

τῆς οἰκεῖον εἶναι, κακίας ἀλλότριον: *proprium* (vel domesticum potius) *virtutis esse, alienum vitio*. Hoc sibi vult, falli eos, qui virtutis fructum percipere cupiant, nec tamen ita ei se dedant, ut οἰκεῖοι, *domestici* eius censeriqueant: quemadmodum

lib. I. §. III. & M. AVRELIVS ANTONINVS dixit: οἰκισθῆναι φιλοσοφία, *domesticum fieri Philosophiae, siue sapientiae*. Contra vitia tanto studio fugere decet, ut illis simus ἀλλότριοι, *peregrini*. Sed hisce nunc immorari non lubet. Vocant enim nos ad se ipsa officia, de quibus varia extant CLEOBVLI praecepta. Inter ea autem, quae sibi ipsi homo debet, mentis ingeniique cultura vel primum iure sibi vendicat locum. De ea sic CLEOBVLVS: ἀμυσία τὸ πλεον μέρος ἐν βροτοῖσι: *imperitia maiori ex parte in hominibus dominatur*: fontem nimirum plurium malorum merito hunc esse dicit, quod ἀμυσία siue culturae istius neglectus, in plerisque dominetur, quo ipso summam necessitatem diligentius mentem excolendi, veraque sapientia imbuendi, demonstrat. Sed pergit CLEOBVLVS: Φρόνει τι κεδνόν: *sentire atque sapere illustre aliquid atque inclytum stude*. Ast hoc ne ad alendam fouendamque ambitionem comparatum sit, vereor, si ita capiatur, ea demum addiscenda esse, quae illustria atque inclyta sint, hoc est, quae nominis quoddam decus, gloriamque, ac famam conciliare possint. Procul facessant haec cogitationes ab eo, qui mentem rite ad sapientiam veramque virtutem erudire cupit, quae vera est animi cultura. Non tamen abnuo, ipsum verae sapientiae studium esse κεδνόν τι, *illustre quid ac inclytum*, si cum aliis hominum occupationibus, quibus aut ad honorem, aut ad diuitias grassantur, ceterasque cupiditates suas explere allaborant, conferatur.

** in ludo

septem sapientum. p. 127.

* de puerorum educatione lib. II. Cap. IV.

§. IX. Pergit CLEOBVLVS: φιλομαθῆ ἢ μαλλον ἢ ἀμαθῆ: *intantum studiis potius esse decet, quam indoctum*. IOACHIMVS CAMERARIVS** hoc ita effert: nullae eruditione meliores opes. De vera eruditione, siue ea, quae ad veram aeternamque nos ducit felicitatem, si intelligatur, facile quiuis hoc concedet. Haec est γὰρ ἄσυλον, *sacrum asylum*, ut non nemo veterū dixit. De ea vsurpari potest illud PLYTARCHI: * παιδεία τῶν ἐν ἡμῖν μόνον ἐστίν